Friedrich Klára:

Betiltva, kitiltva...

(folytatás a 6. oldalról)

Az eljövendő török időszakban előre látható ősi írásunk sorsa. Az lesz, hogy a türköktől vettük át, mi tanultuk tőlük. Már készül az ezt igazoló nagy tudományos mű, diplomás történészek, egyetemi oktatók írják. De ne feledjük: a finnugor elméletet igazoló nagy tudományos műveket is diplomás történészek, egyetemi oktatók írták. Akkor most kinek is van igaza? És ki a tudománytalan?

Bár a török rokonságelmélet kevésbé megalázó, mint a finnugor, de a Trefort Ágoston féle módszert már nem lehet még egyszer alkalmazni a magyarságnál.

Nincs nekünk Szakács Gáborral semmi kifogásunk ezek ellen a szegény kazakok ellen, mint bolygónk Isten által teremtett lényei ellen. Nehéz sorsú embereknek néznek ki, akik nem is nagyon értik, miért kerültek hirtelen a nagy érdeklődés középpontjába, miért kaparásznak a magyarok kutatón a szájukban.

Nem hisszük, hogy a kitiltott könyvek listáját B. András egyedül állította össze. A lista egy háttérben meghúzódó, kicsinyes, tehetségtelen személyiség lelkén szárad, aki így áll bosszút mindazokon, akikkel szemben okkal-ok nélkül kisebbrendűségi érzése van.

Mi Szakács Gáborral B. Éva nemtetszése ellenére is, továbbra is azt üzenjük a magyar gyerekeknek, hogy tanuljanak, ne drogozzanak, ne igyanak, ne dohányozzanak, ne tegyék tönkre az egészségüket, ne vitatkozzanak a tanárral, hanem szerezzenek jó jegyeket, járjanak egyetemre és hódítsák vissza az egyetemi katedrákat.

Ajánlom B. Évának olvasásra Móricz Zsigmond Erdély trilógiáját, annak is első kötetét, a Tündérkertet, hogy lelke barátkozzék a tündér szóval. Ipolyi Arnold Magyar Mythológiáját is ajánlom, sok szó esik benne a tündérekről.

B. Andrásnak pedig el kéne végre olvasni mindazokat a műveket, amelyeket kitiltattak vele.

Nem Szakács Gábor és én kezdtük ezt az ügyet, B. Évát nem ismertük, B. Andrást pedig népszerűsítettük. A két támadás nem csak időben esik egybe, hanem gyökerük is közös. B. Éva és B. András a kárpát-medencei őshaza elmélet ellen lépnek fel, nehogy a finnugor elmélet összeomlása utáni átmeneti űrt a kárpát-medencei őshaza tudata töltse ki. Hiszen ha a magyar is csak jöttment betolakodó, könnyebben ki lehet rakni innen.

A magyar ember nem támad meg senkit, de támadások esetén nem térdel bűntudatosan a sarokba, mint ahogyan támadói szeretnék.

Mindent kifejez Márai Sándor három szóból álló verssora: „Népek Krisztusa, Magyarország”.

2010. június

Friedrich Klára:

Az ősi magyar rovásírásról

A rovásírás a magyarok legrégibb és legértékesebb kincse

Emlékei bizonyítják, hogy igen régen a Kárpát-medence őslakói vagyunk, ősi jogon miénk ez a föld. Ilyen írásos emlék a bajóti csont pálcavég, **a tatárlakai sírlelet korongja** **(1.kép)** vagy Torma Zsófia erdélyi régésznő (1831?-1899) írásjeles korong gyűjteménye az újkőkorból.

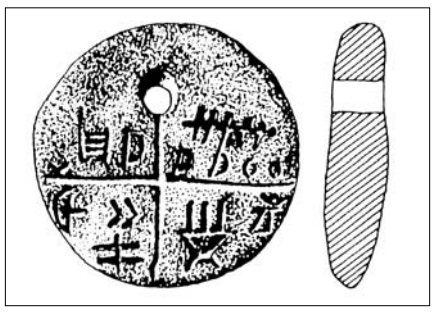

A rovásírás bizonyíték szkíta-hun-pártus-avar-magyar folytonosságunkra, mert ezeknek a népeknek tárgyi, régészeti emlékein megtalálható. Pl. 2700 éves szkíta ezüstcsészén, oroszországi hun sziklafeliraton, avar cseréptöredéken, Árpád-kori botnaptáron.

Ugyancsak bizonyíték a rovásírás arra, hogy elődeink közül mindenki írástudó volt, a juhászgyerekektől a fejedelmekig, olyan korokban, amikor még a frank császár, Nagy Károly sem tudott írni, saját életrajzírója, Einhard tanúsága szerint. Ebből a korból találtak Szarvason köznépi avar női sírban egy csont tűtartót, amelybe 60 rovásjeles szöveget karcolt tulajdonosa.

A rovásírás a magyar nyelvvel együtt fejlődött, mert nyelvünk minden hangjára van benne jel. Egyúttal bolygónk legelső olyan írásrendszere, ahol egy hangot egy betű jelöl, ez a legfejlettebb írásmód. Mivel a legkorábbi, nem vettük át senkitől, ellenben sokaknak továbbadtuk. Ebből származik többek között a föniciai, az etruszk, az ógörög, a türk írás és a germán runák.

Sajnos ezt a magyar nyelvhez tökéletesen alkalmazkodó jelrendszert a X. században pogányok minősítették és betiltották. Ekkor át kellett térnünk a latin ábécére, amelyben 13 hangunkra (TY, GY, NY, LY, SZ, ZS, CS, K, J, Á, É, Ö, Ü) nem volt jel, így alkalmatlan volt szép magyar nyelvünk lejegyzésére és írásbeliségünket a korabeli európai írásbeliség alacsony szintjére vetette vissza.

Őseink írását már a Krisztus előtti III. században említi a görög Agathon, a Kr. utáni II. században Lukianosz szír-görög utazó, az

V. században Priszkosz, a tudós görög, aki Attila hun királynál járt követségben. Menander Protector bizánci írótól tudjuk, hogy Mányák vezér szkíta betűs levelet küldött Justinianus császárnak 569-ben. Krónikásaink, történettudósaink – Kézai Simon, Kálti Márk, Thúróczy János, Verancsics Antal, Szamosközy István, Bél Mátyás szkíta, hun írásként említik. Egyikük sem nevezi finnugor írásnak.

Néhány szóval ismertetnünk kell a 2007-ben, 94 éves korában elhunyt Forrai Sándor tanár, református presbiter munkásságát, aki a XX. században legtöbbet tett a rovásírásért. Gyors és gépíró tanárként kezdte oktatni, terjeszteni ősi írásunkat, a legnagyobb összefoglaló, rendszerező munkát készítette róla *Az ősi magyar rovásírás az ókortól napjainkig* címmel. De készített tankönyvet, 120 képből álló vándorkiállítást és tanulmányt az Árpád-kori botnaptárról. Több évtizedes, nemzettudat építő munkájáért soha, a polgári kormányzatok alatt sem kapott hivatalos, állami elismerést.

Miután a rovásírás emlékeit pogánynak minősítették, igyekeztek elpusztítani, ezért csak kevés maradt fenn belőlük. Nagyszentmiklósi Kincs feliratai (1300 évesek), a szarvasi csont tűtartó (1300 éves), a vargyasi keresztelőmedence (700 éves), a Nikolsburgi ábécé (500 éves), a csíkszentmártoni templomfelirat (500 éves), a konstantinápolyi felirat (500 éves), Telegdi János tankönyve (400 éves), **az énlakai unitárius templom felirata (350 éves).** **(2. kép)** Az évszámok megközelítőleg értendők.

A rovásírással kapcsolatos legfontosabb feladataink:

Elsősorban minden magyar ember legalább a nevét tudja leírni rovásírással; a régi emlékek megvédése, megőrzése; a még lappangó emlékek felkutatása; a rovásírás terjesztése, akár egy ábécé továbbadásával, akár előadások, versenyek, rovásíró körök szervezésével. Szakács Gábor újságíró 11. éve szervezi a ma már az egész Kárpát-medencére kiterjedő versenyeket általános és középiskolás tanulók számára, valamint székelyföldi példa, a csíkszeredai 2003-as határozat alapján és Borsos Géza támogatásával **szorgalmazza rovásírásos helységnévtáblák felállítását a magyarországi településeken is.** **(3. kép)**

A rovásírás könnyen, gyorsan megtanulható. Általános iskolásoknak csak harmadik osztálytól ajánljuk. Felső korhatár nincs, mivel több kedves ismerősünk nagyszülő korában tanulta meg, pl. úszó világbajnoknők, Egerszegi Krisztina édesanyja, aki átírta az egész *János vitézt* rovásírásra.

Magyar Adorján ábécéje

Magyar Adorján néprajz és történelemkutató, rajzművész ábécéje a régebbi, ez nem tartalmaz hosszú magán-hangzókat.

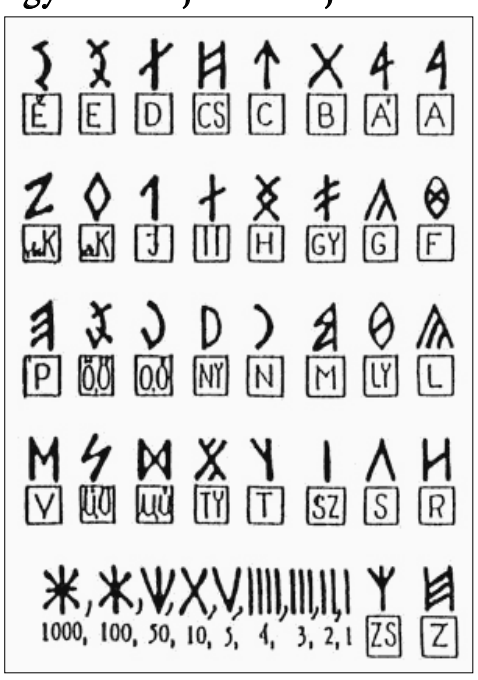

Forrai Sándor hiteles rovásírás emlékekből úgy állította össze betűsorát, hogy mai helyesírásunknak megfeleljen, ezért az oktatásban, versenyeken ezt használjuk.

Forrai Sándor ábécéje

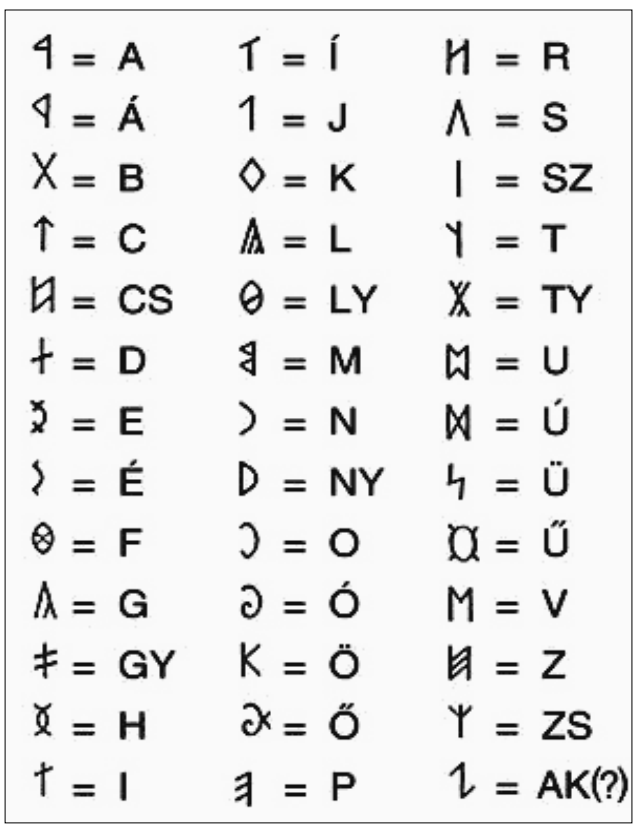

A rovásírás legfontosabb szabályai

1. A rovásírást jobbról balra írjuk, mert legtöbb írásemlékünkben így szerepel. Lehet balról jobbra is írni, ám ez nem hagyománykövető. Ebben az esetben meg kell fordítani a betűket.

2. A szavakat szóközökkel választjuk el egymástól. Kis és nagybetűt külön nem jelölünk. Az írásjelek ugyanazok, mint a latin betűs írásnál.

3. A rovásírásban két fajta K betű használatos. Magyar Adorján szerint az egyik a szó végeire, a másik a szó belsejébe kerül. Forrai Sándor véleménye ezzel szemben az, hogy a két fajta K használatát a mellettük lévő magánhangzók hangrendje dönti el. Friedrich Klára kutatásai szerint rovásemlékeink ezeket a szabályokat nem igazolják. Egyszerűbb, és ezt az egyszerűsítést Forrai Sándor is elfogadja, ha csak a jelet használjuk K-ként. Ugyanis régen nem csak az (e)f, (e)l, (e)m, (e)n, (e)ny, (e)r, (e)s, (e)sz hangoknál ejtették elől az e-t, hanem mindegyik mássalhangzónknál. Tehát (e)b, (e)c, (e)cs... ...(e)k, ennek a jele pedig a ◇

4. Fontos szabály, hogy rovásírásunkban csak azokat a betűváltozatokat használhatjuk, amelyek valamely régi rovásemlékben megtalálhatók.
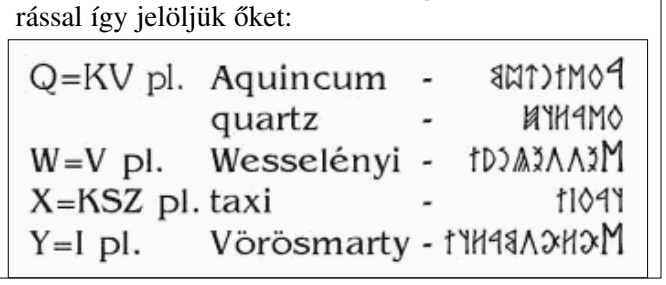
5. A rovásbetűk között nincs Q, W, X, Y. Rovásírással így jelöljük őket: